

مسوولان فراموشکار!

پرونده سیل باز است

● بابک شمس ناتری

تصاویر زیر بخشی از خسارات وارده سیل اخیر به بخش مرکزی چالوس است که روابط عمومی بخشداری مرکزی چالوس برای ما ارسال کرده است.

هنوز یادمان نرفت، فرماندار و رییس شورای هماهنگی مدیریت بحران شهرستان بهشهر در شانزدهمین جلسه این شورا در ۲۴ آبان ماه گفت: هنوز یک ریال از مصوبات جبران خسارت های سیل بهشهر وارد شهرستان نشده است. (خبرگزاری فارس)

مهندس طاهایی در روز بازدید خود اعلام کردند: برای شهرستان های نوشهر و چالوس اعتبار ۶۰۰ میلیون ریال به طور اعتبار اولیه اختصاص یافته است.

چندین بار این خبر را در سایتها و نشریات خواندم و هر بار فکر می کردم ۶۰۰ میلیارد ریال یا ۶۰۰ میلیون تومان صحیح است! نماینده این شهر هم گفت: قرار بود ۳۷ میلیارد تومان تخصیص بدهند که تا حالا فقط یک میلیارد تومان را داده اند.

آقای استاندار! به گواه اسناد و آرشیو رسانه ها یکی از خبرنگاران و نویسندگانی بوده ام که همواره از عملکرد مدیریتی و تلاش های شما در استان حمایت کرده ام، اما این اعتبارات اندک به زور هزینه غذا و خوراک عوامل امدادی و ... می شود و امید است اعتبار ثانویه رقمی تسکین دهنده برای آلام مردم باشد.

با شناختی که از حضرتعالی داریم انتظار می رود که از اعتبار، جایگاه و ظرفیت های فراوان خود در بدنه دولت بهره برده اقداماتی اساسی صورت گیرد.

میرقدیر رضایی - فرماندار چالوس - در اولین همکلامی های بعد از سیل با خبرنگاران گفت: امکانات و تجهیزات شهرستانی پاسخگوی مقابله با بحران موجود نیست و نیازمند مساعدت های ویژه استانی هستیم.

فرماندار محترم درست می فرمایند و ناله ما هم این است که تا کی باید از کمبود امکانات در چالوس و نوشهر نوشت، از کمبود امکانات در مازندران آسیب ببینیم و چشم انتظار اعتبارات قطره چکانی باشیم؟

هزینه لایروبی رودخانه ها، نهرها و ... سالی یکبار در استان چقدر است؟ خسارت برخورد با قاچاقچیان چوب و جنگل تراشان بیشتر از خسارت جانی و مالی این همه انسان است؟ آثار باقیمانده از سیل کلاردشت هنوز مشهود است، بهشهر را فراموش نکنیم، پرونده سیل نوشهر و چالوس را ننندیم، با کمی برنامه ریزی، تدبیر، دقت و کار کارشناسی می توان از وقوع حوادثی تلخ جلوگیری کرد. مگر می شود شهرستان نوشهر به عنوان یکی از شهرهای حادثه خیز استان انبار امدادی نداشته باشد؟ وقتی که سیل جاری می شود و خانه ها ویرانه می گردند به دنبال فراهم کردن لوازم اولیه می رویم. ... این سریال تکراری غم انگیز تر از همه سریالهای تلویزیونی است، حتی غم انگیز تر از اوشین ... بازیگرانش همه دغدغه دارند ولی امکانات نیست، پول نداریم، برخی متولیان کوتاهی می کنند و در پایان هم با یک موسیقی غم انگیز شمارا به دیدن ادامه برنامه ها دعوت می کنیم.

نگارش این یادداشت به معنای این نیست که در این چند روز کاری صورت نگرفته است، اقدامات خوبی هم انجام شد و همانطور که در گزارش برنامه رادیو عنوان کردم، مسوولان در حال تلاش هستند و از ابتدای حادثه همراه با مردم بودند ولی مطمئن باشید که این یادداشت و یادداشت هایی مشابه در آرشیو ثبت خواهد شد و آیندگان بعد از وقوع حادثه ای این چنینی در نقاط تکراری یقه گیری خواهند کرد و من خبرنگار، شمای مسوول و هر متولی دیگری که فراموشکار شد باید در آن دنیا پاسخگو باشیم.

لایروبی شده باشد، بهجت آبادی های نوشهر می گویند که بارها به شهرداری و شورای اسلامی شهر وقوع حادثه ای این چنین تلخ را هشدار داده بودیم و فاصله اتصال رودخانه به کانالی که هزینه ای میلیاردی برای آن شده است کمتر از ۴۰ متر است. باز گلی به جمال فرماندار نوشهر که گفت: برداشت بی رویه منابع طبیعی و نبود نظارت دستگاه های متولی به عنوان یکی از علل سیل اخیر در نوشهر بوده است، جناب آقای فرماندار از اینکه به صراحت اعلام کردید متشکریم، امیدواریم برای تسکین آلام خسارت دیدگان همه که شده با همراهی دیگر مسوولان ارشد با این دستگاه های متولی و مدیران کم توان که در این حادثه به خوبی شناسایی شده اند برخورد شود. فریادهای قاسم احمدی لاشکی - نماینده مردم نوشهر و چالوس - در صحن علنی مجلس در گوشم است که گفت: "امروز مردم مشکلات فراوانی مانند بیکاری جوانان، تحریم ها، گرانی و تورم را تحمل می کنند اما قرار نیست این مردم ضعف های مدیریتی مسوولان را نیز تحمل کنند". بله، این مردم ایستادگی دارند، مقاومت و سکوت می کنند ... برای حفظ این نظام صبورانه دارند ولی آیا واقعا باید سهل

مادر پیری در نوشهر می شناسم که این چهارمین بار است زندگی اش در سیل از بین می رود / ۴۴ سال عمر از خدا گرفته ام و هنوز به یاد ندارم این نهر کنار خانه مان یکبار لایروبی شده باشد / است؟ مدیریت بحران در شهرستان ها نباید به بعد از آسیب و بدبختی مردم موکول شود.

انگاری ها را ببینند و تحمل کنند؟ دیواری هم کوتاه تر از دیوار خسارت دیدگان پیدانمی کنیم و اولین جمله ای که مطرح می شود این است که ساخت و سازهای فلان ... رعایت نکردن حریم! چرا قبل سیل به این معضلات رسیدگی نمی شود؟ چقدر وقت برای بررسی قانون شکنی ها گذاشتیم، قانون گریزی هایی که با جریمه در کمیسیون های خاص تبدیل به توجیه می شوند و منتظر هستیم تا سیل ایام بحران شوند! دلم برای سیل زدگانی که به دنبال بازدیدکنندگان امیدوارانه می دوند می سوزد، نیک می دانم که جبران این خسارت به میزان یک صدم عمق فاجعه نیست و از فردای حادثه باید به دنبال ضامن، وام و ... باشند، سیل بهشهر که

دوباره سیل آمد و دوباره فراموش کاری و اهمال مسوولان و حکایت تکراری جلسات بحران و اقداماتی از این قبیل که هم ما خبرنگاران از بریم و هم شما مخاطبان با آن آشنایی دارید. البته نباید از واقعیت هم گذشت که در این چند روز مسوولان دو شهرستان نوشهر و چالوس تمام تلاش خود را کردند ولی این که عنوان شود بحران را پشت سر گذاشته ایم، جمله ای احساسی است! کدام کنترل بحران؟ هنوز خیلی از خانواده های سیل زده در منازل اقوام شان زندگی می کنند و خیلی از خانه ها خطر تخریب دوباره را دارند، فرزندان که به علت نداشتن لوازم مدرسه به کلاس درس رفتن شان با ما و اگر روبروست و ...

تعریف بحران چیست؟ "حادثه ای که به طور طبیعی یا توسط بشر به صورت ناگهانی و یا فرایند به وجود آمده و سختی و مشقتی را به جامعه انسانی تحمیل نماید، به طوری که جهت برطرف کردن آن نیاز به اقدامات اساسی و فوق العاده باشد را بحران می گویند".

آیا واقعا تمام سختی ها و مشقت های جامعه انسانی خسارت دیده مرتفع شده است؟ مدیریت بحران در شهرستان ها نباید به بعد از آسیب و بدبختی مردم موکول شود.

صاحب نظران معتقدند "مدیریت بحران، علمی کاربردی است که به وسیله مشاهده سیستماتیک بحران ها و تجزیه و تحلیل آنها در جستجوی یافتن ابزاری است که به وسیله آنها بتوان از بروز بحران ها پیشگیری کرد و یا در صورت بروز آن در خصوص کاهش آثار آن آمادگی لازم، امداد رسانی سریع و بهبودی اوضاع اقدام نمود".

دقیقا درست است و جای تشکر دارد که در دو شهرستان با جلسات متعدد امداد رسانی سریع ایجاد شد ولی آیا بهبودی کامل اوضاع را داریم؟ از بحران پیشگیری کردیم؟ کدام شهرداری و متولی دیگر به لایروبی رودخانه ها، نهرها و ... مبادرت ورزیده است؟ چرا پرونده سیل بهشهر، نوشهر و چالوس و دیگر شهرهای مازندران را تمام شده می بینیم؟ جالب اینجاست که همه تلاش می کنند که در رفاقتی مثال

زدنی بگویند که تلفات جانی نداشته ایم، مرگ تدریجی سیل زدگان را به آمارهای ثانوی بیفزایید، پدرانی که زندگی خود را از دست داده اند و قرار است زیر وام های درگیر بروکراسی کمر راست نگه دارند، مادرانی که شاهد از بین رفتن جهیزیه های قسطی فرزندان شان بودند ... اینها تلفات جانی است ... مارگزیده هایی که به علت فراموشکاری مسوولان گزیده می شوند و هر شخصی برای بازدید به سراغ شان می رود می گوید: "به خدا توکل کن، درست می شود" که توکل شان به خداست ولی می دانند درست شدنی نیست!

چندین بار به مناطق سیل زده نوشهر و چالوس رفتم، عمده مناطق آسیب دیده و بحران زده جاهایی است که در سیل سال های ۷۳ و ۸۲ نیز مورد هجوم سیلاب قرار گرفته بودند، جالب است که باز هم سریالی غم انگیز و تکراری را شاهد هستیم و مطمئنا یکماه دیگر این حادثه نیز فراموش می شود و باز باید منتظر بمانیم تا ببینیم کدام سال نوشهر و چالوس در غم و غربت حادثه دیدگان به سکوت می رود.

فرمانداران، بخشداران، مسوولان با همراهی نماینده مردم در مجلس شورای اسلامی و ائمه جمعه همه دغدغه کمک رسانی دارند و از ساعت های اولیه در حال تلاش هستند ولی مگر با امکانات شهرستانی می شود این میزان خسارت را مدیریت کرد؟ اگر می شد که مناطق تکراری سیل زده نداشتیم.

متعجبم که چرا هیچکدام از این حوادث درسی برای پیگیری و اقدامات بزرگ تر نمی شود؟ حقیقت کلام این است که باید به مردم حادثه دیده مناطق تازه آباد، مهدی آباد و ... در چالوس، نیرنگ و فردوسی و ... در نوشهر نشان صبر و استقامت داد، مادر پیری در نوشهر می شناسم که این چهارمین بار است زندگی اش در سیل از بین می رود، شخصی در چالوس را می شناسم که هر سال فریاد می زند و وعده می شنود و باز باران، سیلاب، خسارت، امداد، ستاد بحران، کمک های اولیه هلال احمر و وام و قسط ... عجب اقداماتی انجام داده ایم.

شاهد تلاش های شبانه روزی برخی از مسوولان دو شهرستان از لحظات قبل جاری شدن سیل بودم، کوتاهی ها و کم کاریهای برخی از مدیران کارنابلد و کم توان و دقت و هوشیاری برخی مسوولان مجرب را بهتر از همه ما فرمانداران دو شهرستان دیده و نماینده محترم مردم رصد کرده است، ولی آنچه در این یادداشت آمده، نگارش شخصی است که خود ۲ بار طعم سیل نوشهر را چشیده و در چند سیل اخیر نوشهر و چالوس بعنوان امدادگر داوطلب حضور داشته است. آقای استاندار، نگذارید این حادثه هم فراموش بشود و چند سال بعد بنویسیم که آقای طاهایی یادتان هست زمانی استاندار بودید به شما گفتیم ... تشکیل کمیته بررسی علل تکرار سیل نوشهر و چالوس در مناطق خاص یک ضرورت است، اگر ریشه یابی درست و اصولی صورت نگیرد باز هم همین حادثه دیدگان و همین نقاط آسیب می بینند.

یکی از سیل زدگان چالوسی می گفت: ۴۴ سال عمر از خدا گرفته ام و هنوز به یاد ندارم این نهر کنار خانه مان یکبار